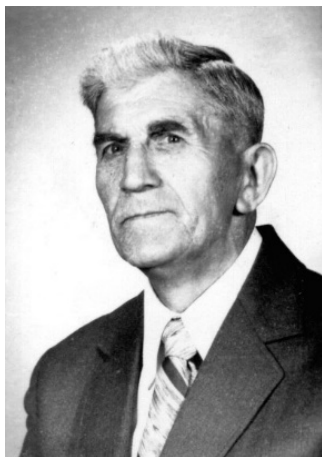

JAN GORYNIA (1909-1985)

Urodził się 19 grudnia 1909 roku w Łęce Małej. Syn Jana i Marianny z domu Chuda. Ukończył Szkołę Powszechną. Naukę kontynuował w Doksztalczącej Szkole Przemysłowej w Gostyniu. Praktyczną naukę w zawodzie kowala pobierał do 2 stycznia 1927 roku w zakładzie mistrza Franciszka Karolczaka w Gostyniu. 28 grudnia 1929 roku złożył egzamin czeladniczy.

15 listopada 1930 roku powołany został do czynnej służby wojskowej i wcielony do 7. dywizjonu artylerii konnej w Poznaniu jako podkuwacz. Do rezerwy przeniesiony 15 października 1932 roku. Do 1935 roku pracował jako kowal w warsztacie Wytykowskiego, a następnie w firmie Hasińskiego. W tymże roku, w Gostyniu zawarł związek małżeński z Marianną Murawską. Miał córkę Krystynę (ur. 1947). Ostatnie dwa lata przed wybuchem wojny pracował w Fabryce Maszyn Rolniczych Stanisława Grześkowiaka.

24 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do 9. dywizjonu artylerii konnej w Stanisławowie. Brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. w walkach w rejonie Lwowa. 30 września w Radomiu dostał się do niewoli niemieckiej. Z obozu jenieckiego zwolniony został 20 października. Od 1940 do 1951 roku pracował w charakterze kowala w Zakładzie Gregor-Grześkowiak, a od 1953 roku aż do przejścia na emeryturę jako ślusarz-spawacz w Pleszewskiej Fabryce Aparatury Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Zakład w Gostyniu.

Zmarł 16 czerwca 1985 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Informacje Krystyny Kąkolewicz – zbiory rodzinne; Związek Kombatanów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Gostyń, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Odlewnia Żeliwa „Spomasz” S.A., *Akta osobowe Jana Goryni*; Książeczka wojskowa nr 468700 WKR Leszno.